

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 202 din 16.05.2018

Dosar nr: 80/2018

Petiția nr: 734/12.02.2018

Petent:

Reclamat: —

Obiect: prevederile art. 122 din **Legea nr. 223/2015**

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.

I. 2. Numele și sediul reclamatului

—

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

4. Petentul consideră discriminatorii prevederile art. 122 din **Legea nr. 223/2015**, conform cărora nu poate opta pentru calculul pensiei între **Legea nr. 223/2015** respectiv **Legea nr. 263/2010**.

III. Citarea părților

5. S-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a CNCD, având în vedere **Decizia nr. 997/2008** a Curții Constituționale.

6. Petentul nu au solicitat respingerea excepției invocată din oficiu.

7. În aceste condiții citarea părților nu a fost necesară.

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

8. Prin petiția înregistrată la CNCD cu **nr. 734/12.02.2018** (fila 1 din dosar) petentul consideră discriminatorii prevederile art. 122 din **Legea nr. 223/2015**, conform căroră nu poate opta pentru calculul pensiei între **Legea nr. 223/2015** respectiv **Legea nr. 263/2010**.

V. Motivele de fapt și de drept

9. Colegiul director constată că în conformitate cu prevederile art. 122 din **Legea nr. 223/2015**, cei care se pensionează pot opta între calculul pensiei între **Legea nr. 223/2015** respectiv **Legea nr. 263/2010**.

10. Colegiul director admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu, având în vedere că, în conformitate **Decizia nr. 997/2008** a Curții Constituționale, CNCD nu se poate pronunța prin hotărâre asupra caracterului discriminatoriu al normelor juridice cu caracter de lege.

11. Colegiul director emite punct de vedere privind norma juridică criticată de petent.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admite excepția de necompetență materială conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;

2. o copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIU SORINA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Data redactării: 22.05.2018

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: Haller István

Punct de vedere:

O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: ***Fredin împotriva Suediei***, 18 februarie 1991; ***Hoffman împotriva Austriei***, 23 iunie 1993, ***Spadea și Scalabrino împotriva Italiei***, 28 septembrie 1995, ***Stubbing și alții împotriva Regatului Unit***, 22 octombrie 1996).

Colegiul director constată că din punctul de vedere al legislației aplicabile, persoanele pensionate înainte de intrarea în vigoare a ***Legii nr. 223/2015*** nu se află în situație comparabilă cu persoanele pensionate după intrarea în vigoare a acestei legi.

Red.: Haller István